

изглеждат по-действителни от всички
приумици - макар да са тъй странни!

ТЕЗЕЙ. -

Но ето! идат двойките, огрени
от радост, от безгрижна, чиста радост!

/Влизат Лизандър, Деметрий, Хермия
и Елена./

ТЕЗЕЙ. -

Приятели, в сърцата ви, да грее
и радост; и любов!

ЛИЗАНДЪР. -

На вас желяем
ний по-голяма радост - никога
да не напуца тя леглото ви,
трапезата ви, земния ви път!

ТЕЗЕЙ. -

Какви игри сега ни предстоят?
Какво са ни приготвили? Пиеса,
която Грижите ни да разсее?
Но де е Филострат?

ФИЛОСТРАТ. -

Тук съм, господари!

ТЕЗЕЙ. -

Какво си наредил за тая вечер?

ФИЛОСТРАТ. -

Това е списъкът - кажете, Ваше
Величество, с какво да почнем?

ТЕЗЕЙ, (чете)^{10.} -

"Досадна, къса сцена -
между Пирам и Тисбе -
драгикомична драма!"
Трагична - весела! Досадна - къса! -
или с други думи - лед горещ,
и сняг, като леда, възпламнал също.
Съзвучие не може да се намери
в такова несъзвучие!

ФИЛОСТРАТ. -

Най-къса
пиеса, господари мой! - Едва
от десетина думи. Друга